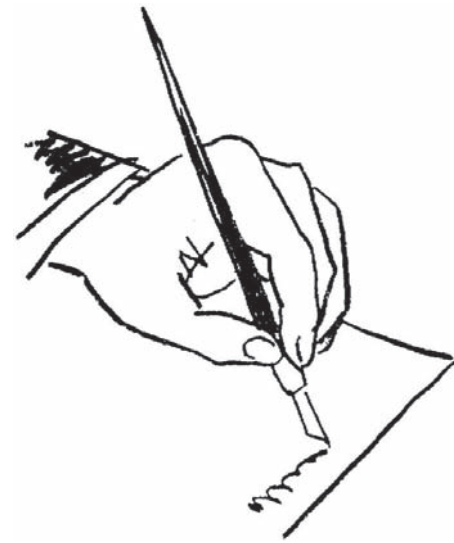

WAT ANDEREN ERVAN DENKEN

Enthousiasme

Dear Tom,
Las net dat het abonnement weer hoger wordt. Met het enthousiasme dat straalt van de pages geloof ik niet dat men het heel erg vindt. Wat mij betreft is het zo'n belangrijk deel van mijn leven geworden dat ik niet meer zonder kan.

Jullie doen een great job en wij genieten er zo van!
Love and good luck to you and Petra, greetings to the kids!

Ann Adams
Nazareth, Pennsylvania

Effe ophoepelen

Tom, wat betreft je artikel over het gedrag van Nederlanders: Ik woon zelf al 56 jaar in Canada en ben de laatste 24 jaar woonachtig in Vancouver. Een paar jaar geleden bracht ik een bezoek aan Edmonton en zat 's morgens in mijn eentje in de eetzaal van het hotel te ontbijten, gekleed als een Canadese vakantieganger in een houthakkershemd en een ribbelbroek, en was bezig de 'Globe and Mail' te lezen. De liftdeur opende en er kwam een groot aantal Nederlandse toeristen binnen, geleid door een tourleidster die zei, naar de dichtstbijzijnde vleugel wijzend: "Nou gaan we allemaal daar zitten en dan zal ik die meneer wel effe vragen om op te hoepelen". Ik deed net of ik niets hoorde, maar toen ze op mij af kwam, draaide ik mij om en zei: "Niks ervan! Ik zat hier het eerst. En als u liever niet naast me wilt zitten, kunt u met uw groep naar die andere vleugel gaan". Waarop ze beduusd antwoordde: "Maar ik kon aan de buitenkant toch niet zien dat u ook een Nederlander bent". Waarna de groep naar de andere helft van de eetzaal verdween. Dan was ik eens in Banff en liep om een meer heen, toen ik twee jongens tegenkwam die Nederlands met elkaar spraken. Even verderop was er een pad dat het bos inliep, maar waarmaast een bordje aankondigde dat hier een beer gesignaleerd was en dat het pad daarom gesloten was. Zei de ene jongen tegen de andere: "Joh, daar trekken we ons niets van aan, dat is toch maar flauwe kul." Ik had ze bijna toegewenst dat ze die beer ook zouden tegenkomen.

Gerard, wat betreft jouw artikel in dezelfde Krant: Ik zat ongeveer tien jaar geleden in de trein naar Brussel naast een zakenman van een jaar of veertig, met wie ik een praatje gemaakt had. Op een zeker moment vroeg hij mij: "En waar woont u?" Waarop ik antwoordde: "In Vancouver in Canada". Waarop hij vroeg: "En hoe lang woont u daar al?" Waarop ik antwoordde: "Bij elkaar al 45 jaar in Canada, waarvan de laatste 13 jaar in Vancouver zelf." Waarop hij zei: "Nou, dat is me ook een lange tijd! En wanneer komt u nou weer terug?" Het is mij duidelijk geworden dat die hele emigratiegolf van de jaren vijftig in Nederland alweer vergeten is. Ik ben het daarom met je eens dat het beter is om behalve met naaste familieleden over dit onderwerp te zwijgen.

John Hees
Vancouver, British Columbia

Sonja Horn met consul Arend Gouw en het Bewijs Herkrijging Nederlanderschap

Eindelijk het Nederlanderschap herkregen!

Beste Tom,
Eindelijk is het echt gebeurd! Oh, wat ben ik blij!
Op donderdag 3 juni om drie uur was de ceremonie op het Consulaat in Miami, Florida, voor de verkrijging, of herkrijging, van het Nederlanderschap. Er waren nog drie andere aanvragers. Het was ook mogelijk om, voor de ceremonie begon, een Nederlands paspoort en ook een verklaring omtrent het behoud van het Nederlanderschap aan te vragen. De ceremonie was erg leuk gedaan. De consul, Arend Gouw, gaf een goede toespraak, de juiste combinatie van serieus en vrolijk. De vice-consul en assistenten waren ook aanwezig. De aanvragers moesten om de beurt een belofte afgeven over de plichten van het staatsburgerschap, dat ging zo: 'Ik verklaar dat ik de grondwettelijke orde van het Koninkrijk der Nederlanden, haar vrijheden en rechten respecteer en beloof de plichten die het staatsburgerschap met zich meebrengt getrouw te vervullen. Dat verklaar en beloof ik'. Daarna konden we een tijdje praten met elkaar en er waren snacks en wijn en een mooie taart. Het was een onvergetelijke middag. Dit is iets dat ik al jarenlang wilde bereiken. Het is moeilijk om uit te leggen waarom. Grotendeels sentimentele redenen als ik aan vroeger denk en de oorlog en al de moeilijkheden die mijn moeder had en toch probeerde ze zo veel mogelijk optimistisch te blijven en iedereen te helpen. 'Zoek de zonnepzijde' was altijd haar gezegde. Ik ben meer dan anderhalf jaar bezig geweest om al de juiste papieren bij elkaar te krijgen en dacht er af en toe aan om er maar mee op te houden, maar ben blij dat ik doorgezet heb. En ja, ik krijg mijn geboortenaam op mijn paspoort met daar onder: echtgenote van Dale Horn! Veel dank voor al de tijd die jij besteedt aan De Krant. Het is bewonderenswaardig dat jullie dat elke maand weer voor elkaar krijgen. Beste groeten van

Sonja Horn van Moorsel
Clearwater, Florida

Namens ons allen heel hartelijk gefeliciteerd, Sonja! Je hebt er een aardige strijd voor moeten leveren, we zijn blij dat het is gelukt.

Tom

De werf van Janny en de kwakzalver van Dou

Hallo Tom,
Op de voorpagina van De Krant van april staat die leuke foto (genomen door Janny Bonekamp) van een fiets op een brug en een jongeman die wippend op zijn stoel op een Utrechts werfje zit. Ik vind dat jouw beschrijving van die foto fantastisch goed is. Van zo'n artikeltje geniet ik echt. Mag je nog eens doen! Ook heb ik deze maand met grote belangstelling de door Laura Surentu ingestuurde beschrijving van Gerrit Dou's Kwakzalver schilderij gelezen, een erg interessant artikel. Hartelijke groeten,

Nelia Barnfield
Victoria, British Columbia

Helaas nemen we deze maand (ik hoop tijdelijk) afscheid van Laura, die het te druk heeft met haar nieuwe werkring in Nederland om voor De Krant te blijven schrijven.

Tom

Hendrikus Colijn (1869 - 1944)

Colijn en de vlucht van de regering in 1940

Aanvullend commentaar op hetgeen Arie de Keyzer (Komoko, Ontario) schreef in het juninummer van De Krant:

Als kleinzoon van de voormalige premier, Hendrikus Colijn, kan ik nog het volgende aan De Keyzers artikel toevoegen. Ik was 14 jaar oud toen Nederland bezet werd door de Nazi's. Mijn grootvader woonde op de Stadhouderslaan in Den Haag, waar ik hem geregeld bezocht. Hij was zeer ontgaan als gevolg van wat hij in een editorial in zijn lijfblad De Standaard "de vlucht van de regering" noemde. Hij voorzag, inderdaad correct, dat een 100% Nazi bestuur hiervan het gevolg zou zijn, in tegenstelling tot Denemarken en België, waar de regering niet was uitgeweken naar Engeland. Nadat Seyss-Inquart in juni in de Ridderzaal tot 'Reichskommissar' voor bezet Nederland was benoemd heeft Colijn getracht te voorkomen dat de 'Nazi Hun' het civiele bestuur van Nederland zou overnemen. Hij had een audiëntie bij Seyss-Inquart, die Colijn had uitgenodigd om zijn opinie te peilen over mogelijke samenwerking met politici in bezet Nederland. Colijn bracht plannen naar voren om als hoofd van een Nederlands civiel bestuur het land te leiden, onder voorwaarde dat het Duitse militaire bestuur zich niet zou mengen in civiele zaken. Dat betekende dat Nederlandse Joden als normale Nederlandse burgers beschouwd moesten worden en dus als zodanig gerespecteerd moesten worden. Tegelijkertijd dat Colijn onderhandelde met de 'Reichskommissar' was een drietal Nederlandse politici bezig een nieuwe partij te vormen met de naam 'Nederlandse Unie' als oppositiepartij tegen de NSB. Dit drietal stelde minder patriotistische condities en was derhalve acceptabeler voor de Joden hatende Seyss-Inquart dan Colijn.

Rob Colijn
Salinas, California

Beste Rob,
Hartelijk dank voor deze interessante aanvulling op de brief van Arie de Keyzer. Nu is het natuurlijk zo dat de historische 'what if...' vraag nooit met zekerheid te beantwoorden is. We kunnen dagenlang discussieren over wat er zou zijn gebeurd als Napoleon de Slag bij Waterloo had gewonnen, of als Market Garden een succes was geweest, of een van de aanslagen op Hitler was gelukt. We kunnen speculeren, maar een eenduidig antwoord kunnen we niet geven. Desalniettemin kan het, zeker waar het verstrekkende beslissingen van functionarissen met grote invloed betreft, van belang zijn de vraag te stellen waarom een bepaalde beslissing werd genomen, of niet werd genomen. Waarom zijn de spoorwegen die naar Auschwitz leidden niet gebombardeerd? Waarom vertrok de regering in 1940 uit Nederland, hoe kwam die beslissing tot stand, was het staatsrechtelijk en ethisch correct en zijn er lessen voor het heden? De discussie over het vertrek van de regering is in Nederland ook regelmatig opgelaaid en voor beide kanten van de discussie valt mogelijk wat te zeggen. Een andere lezer van De Krant meldde mij dat ze 'upset' was over de suggestie van Arie de Keyzer dat het vertrek van de regering het onbeschrijflijke leed dat de Nederlandse Joden is aangedaan in de hand gewerkt of in ieder geval verergerd zou hebben.

Tom

Like the blue airmail letters

Beste Tom!
Heel veel dank voor de special Dutch WWII Krant! The front picture of the dropping of food must have been behind my house in Utrecht. I remember it well! My son's father-in-law was one of those pilots dropping the food. My husband Mark spent four and a half years in the Si Rengo Rengo camp. He arrived in Holland as a 17-year old in 1946. Ann Hendren whose article about the German occupation in Utrecht appeared in 'The Dutch in Wartime' is my sister. De Krant is for us what the blue-airmail letters from home were a long time ago. Groetjes!

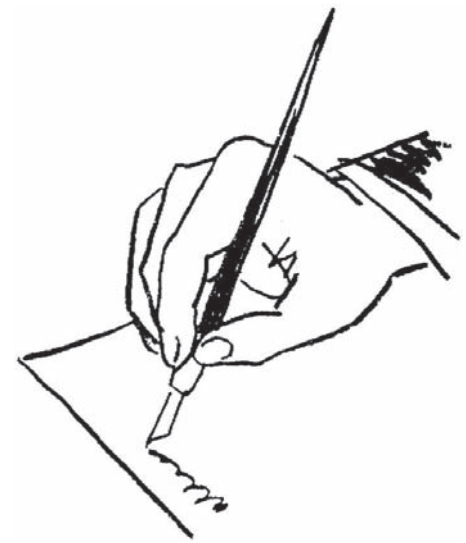
Hennie Vandermeijden
Malibu, California

WAT ANDEREN ERVAN DENKEN

Kleine wereld

Beste Tom,
Waarom ik zo lang wachtte met het nemen van een abonnement op De Krant mag Joost weten. Ik vind het een heerlijk blad en het is fijn om op de hoogte te blijven van wat er zich allemaal in het oude vaderland voordoet. De speciale Engelstalige editie was prima en ik heb er al mijn kinderen een groot plezier mee kunnen doen. Nu wat anders: in de laatste editie (juni) vond ik op pagina 27 een kleine announcement van S. van de Merwe, Kingston, Ontario. Ik weet haast wel zeker dat deze persoon Sanny (Susan?) van de Merwe, great violiste, weduwe van wijlen Henk van De Merwe, hoornist bij de Royal Canadian Dragoons band, is. Ik ben een vroegere collega van haar man, daar ook ik musicus was in diezelfde band. Talk about a small world. Mocht Mrs. S. van de Merwe dit lezen en dat hoop ik wel, misschien wil zij dan wel contact op nemen via mijn e-mail adres: c.zaat@eastlink.ca. Dat zou ik erg op prijs stellen. As for you Tom: ga zo voort, blijf nog vele jaren je populaire krant verzorgen en bezorgen. Prima lectuur voor ons oud-Nederlanders. Hij is in dit huis zo welcome als de madeliefjes en de lobster in het voorjaar. Met hartelijke groeten

Con (Kees) Zaat
Montague, Prince Edward Island

1945 - 2010 ~ 65 Years of Freedom

The Dutch in Wartime is an English language commemorative edition of Maandblad de Krant (monthly magazine for Americans and Canadians of Dutch descent). It contains the personal wartime memories of Dutch immigrants to the USA and Canada, who lived through the Nazi-German occupation of The Netherlands, from 1940 to 1945. It also includes some background information to put those stories into context.

Pass these valuable lessons of the past on to your children and grandchildren!

ORDER FORM

Mailing Address

Name:

Address:

City:

Province/State:

Postal Code/Zip:

Please indicate quantity below:

- Single copy @ \$6.95
 Single copy overseas @ \$12.50 (outside Canada or USA)
 4 copies @ \$21.40

Includes Shipping and Handling and Taxes where applicable

Please copy form if ordering for more than one address, or attach separate sheets. Please make cheques payable to 'De Krant'. Mail this form with payment to:

Canada:
De Krant
Box 20203
Penticton, BC V2A 8M1

USA:
De Krant
Box 2090
Oroville, WA 98844

or order on-line at www.dutchinwar.com

Thank you, Canadian and American Liberators!

European Deli & Catering Co.

Specializing in Dutch Imports & Delicacies

**Croquettes - Matjes Herring
Rookworst - Rookvlees - Drop
Pickled Herring - Gouda Cheese**

**Monday is
SENIORS DAY
10% off**

Full line of catering:
- weddings
- parties
- banquets

Weekly
Specials on
meats &
dry goods

223A St.
222 St.
Fraser Hwy
Airport

Tel. 604-514-9010
Jake & Rita Hansma
#106 - 22314 Fraser Highway, Langley, BC
HOURS:
Mon-Sat 8:30 am - 5:00 pm
Closed Sundays

